

יפגים זרעיה, מאן דאפיק זרעא במאנא דלא כשרא, פגים ליה לזרעיה, ווי למאן דפגים זרעיה. ומה בשאר בני נשא כן, בכהנא דקאים לתתא כגוונא דלעילא בקדושה עלאה, על אחת כמה וכמה.

בעמיו, מהו בעמיו. דהא כתיב לעילא, אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח, וכתיב ולא יחלל זרעו בעמיו. בהם מיבעי ליה, מהו בעמיו. אלא מלה דא קלנא בעמיו, פגימו בעמיו, ועל דא כתיב, פי אם בתולה מעמיו יקח אשה, מעמיו ודאי, כלא כגוונא דלעילא, פי אני ה' מקדשו, מהו מקדשו. אלא אנא הוא ההוא, דאיהו מקדש ליה בכל יומא, ובגין כך לא יפגים זרעיה, ולא ישתכח ביה פגימו. (ס"א ובגין דא) דהא אני יי' מקדשו דאנא בעינא לקדשא ליה וישתכח קדישא בכלא, דקדישא ישתמש על ידא דקדישא.

תא חזי, קדשא ברין הוא (דף צ' ע"ב) ישתמש על ידי דכהנא, וישתכח קדישא כד אתי לשמשא, ובגין דקודשא ברין הוא ישתמש על ידא דכהנא דאיהו קדישא, כהנא ישתמש על ידי דדכיא, דאתקדש בדכיותיה, ומאי איהו. ליואי. בר נש (כהנא) אחרא, ישתמש על ידי דקדישא אחרא, בגין דישתכחון כלא בקדושא, לשמשא לקודשא ברין הוא. זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי, דעלייהו כתיב, (ויקרא כ) ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי. כמה פרישן ישראל מפלא, בקדושה, לשמשא לקודשא ברין הוא, הדא הוא דכתיב, (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדושים פי אני יי' אלהיכם.

תו פתח ואמר, (תהלים ג) ליי' הישועה על עמך ברכתך סלה. ליי' הישועה. הכי תנינן,

הוא שיזמין לו כלי כשר, שלא יפגם זרעו. מי שמוציא זרע בכלי שלא כשר, פוגם את זרעו. אוי למי שפוגם את זרעו. ומה בשאר בני אדם כך - בכהן שעומד למטה כמו שלמעלה בקדשה עליונה על אחת כמה וכמה.

בעמיו, מה זה בעמיו? שהרי כתיב למעלה, אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח, וכתוב ולא יחלל זרעו בעמיו. בהם היה צריך להיות, מה זה בעמיו? אלא דבר זה קלון בעמיו, פגם בעמיו, ועל כן כתיב, כי אם בתולה מעמיו יקח אשה, מעמיו ודאי, הכל כמו שלמעלה. פי אני ה' מקדשו, מה זה מקדשו? אלא אני הוא אותו שמקדש אותו בכל יום, ומשום כך לא יפגם זרעו ולא ימצא בו פגם. (ומשום זה) שהרי אני ה' מקדשו, שאני רוצה לקדש אותו, וימצא קדוש בכל, שקדוש ישתמש על ידי קדוש.

בא ראה, הקדוש ברנף הוא ישתמש על ידי הכהן, וימצא קדוש כשבא לשמש, ומשום שהקדוש ברנף הוא ישתמש על ידי הכהן שהוא קדוש, הכהן ישתמש על ידי טהור, שהתקדש בטוהרתו, ומי הוא? זה לוי. אדם (כהן) אחר ישתמש על ידי קדוש אחר, כדי שכלם ימצאו בקדשה לשמש את הקדוש ברנף הוא. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, שעליהם כתיב (ויקרא כ) ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי. כמה פרושים הם ישראל בקדשה לשמש את הקדוש ברנף הוא, זהו שכתוב (ס) והתקדשתם והייתם קדושים פי אני ה' אלהיכם.

עוד פתח ואמר, (תהלים א) לה' הישועה על עמך ברכתך סלה.